

Sundhedsstyrelsen
Islands Brygge 67
2300 København S
att.: Direktøren.

15.1.2007.

NIELS JØRGEN BOESEN
Speciallæge
Børne- og Ungdomspsykiatri
Hafniahus
Torvegade 1,2
DK-5000 Odense C
Tlf.: 66 11 11 78
Yder nr.: 24 60 50

Vedr. psykofarmakologiske og økonomiske problemstillinger i behandlingen af børn og unge med medicinske kopipræparater.

Jeg er privatpraktiserende speciallæge i børne- og ungdomspsykiatri og har været det siden 1992.

1.

I min praktiske dagligdag oplever jeg, når børn og unge har brug for medicinsk behandling med de nye antidepressive præparater (i daglig tale fejlagtigt benævnt lykkepiller) for depressive tilstande, tvangstanker og tvangshandlinger, ufrivillige bevægelser i muskelapparatet og ufrivillige lyde fra luftvejene, visse angsttilstande m.m. og ADHD, (tidligere betegnet DAMP), der behandles med amfetaminlignede præparater, ved behandling med original præparater retter sig og får deres nødvendige livskvalitet tilbage.

Jeg har nu i flere tilfælde oplevet, at kopipræparater ikke har samme positive virkning som originalpræparaterne, eller slet ikke har nogen effekt, således at børnene og de unge får et voldsomt tilbagefald og i tilfælde forværringer af de symptomer, som de er i behandling for.

Når behandlingen genoptages med originalpræparat, tager det i flere tilfælde flere måneder i et enkelt tilfælde ¾ år med supplerende medicinsk behandling, der anvendes ved sindssygelige tilstande, at få dem på ret køl igen.

Originalpræparater er gennemtestede, det er kopipræparater ikke.

Jeg kunne formode, at kopipræparater skader blodhjernebarrieren eller mere centralt, som gør det vanskeligt, at få børnene og de unge på højkant igen.

Det er jo medicinske stoffer, der virker på visse signalstoffer i hjernen og får den kemiske balance genoprettet.

Det er også dyrere for samfundet, idet jeg skal bruge ekstra konsultationer, hvilket sker på bekostning af andre henviste børn og unge.

2.

Det er jo sådan, at apotekerne er forpligtede til at udlevere kopipræparater, med mindre udstedende læge ordinerer et originalpræparat, der er dyrere end kopipræparater.

Der er familier, der har råd til at betale originalpræparater, men der er familier, hvis økonomi ikke kan bære denne belastning, som så søger den lokale forvaltning om supplerende tilskud, der i flere tilfælde bliver afvist, og derfor er henvist til at købe kopimedicin.

Jeg synes, det er etisk og fagligt ikke ansvarligt at måtte "spille hasard" med børn og unges hjerner, der jo er under udvikling.

Venlig hilsen

Niels Jørgen Boesen

Kopi til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kopi til direktøren for Lægemiddelstyrelsen.

Kopi til MF Anne Bastrup.